

Federaal Memorandum

Beleidsvoorstellen van
steden en gemeenten
voor het volgende
regeerakkoord

2024

Inhoud

Inleiding	5
Voor een goede overlegstructuur tussen evenwaardige bestuursniveaus	9
Financiën – Fiscaliteit	10
1. Aanvullende belasting – personenbelasting	10
2. Aanvullende belasting – onroerende voorheffing	10
3. Een financiering om uitdagingen het hoofd te kunnen bieden en de behoeften te kunnen invullen	10
4. Lasten – budgetneutrale beslissingen	10
5. Btw op gemeentelijke investeringen	11
6. Gemeentelijke Holding	11
7. Dossier hulpverleningszones	11
8. Energiebesparingen	12
Politie – Veiligheid	12
1. Preventie	12
2. Politie – toereikende financiering (herziening KUL-norm, algemene stijging, verkeersveiligheidsfonds, enz.)	13
3. Politie – ‘betaalpolitie’ (art. 90 wet op de geïntegreerde politiedienst)	14
4. Politie – een effectieve buurtpolitie en zuinig omspringen met taken voor de federale overheid	14
5. Noodplanning	15
6. Openbare ordehandhaving	15
Vreemdelingen	16
Personeel – Human Resources	18
1. Het politiepersoneel	18
2. Het personeel van de hulpverleningszones	18
3. Vertegenwoordiging van de lokale besturen – overlegorganen	19
4. De pensioenen	19
5. De terbeschikkingstelling van personeel	20
Ecologische transitie	22
1. Erkennen dat de steden en gemeenten een partner zijn in de klimaattransitie	22
2. De steden en gemeenten ondersteunen bij de implementatie van de SDG’s en sensibilisering rond de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen	22
Privacybeleid	23
1. Zorgen dat een gemeenschappelijke DPO mogelijk wordt	23
Informatie- en communicatietechnologie	23
1. e-Government – administratieve vereenvoudiging	23
2. Cybersecurity – financiering	24

Beheersvormen – krachtadigere lokale besturen	24
1. De mandatarissen ondersteunen en hun rol opwaarderen om de lokale democratie een nieuwe impuls te geven	24
2. Synergie	24
Governance	26
1. Omzetting van de Europese richtlijnen	26
2. Het overleg met de drie verenigingen van steden begint zo vroeg mogelijk in het traject	26
3. Zorgen voor wetgevende stabiliteit en wetsmatiging	26
Overheidsopdrachten	27
1. Uitgebreide delegaties	27
2. Toelaten dat er in traditionele sectoren gelegenhedaankopen mogen gedaan worden	27
3. Een soepele vergroening van het gemeentelijk wagenpark	28
Mobiliteit	28
1. Een overleg tot stand brengen tussen spoorwegmaatschappijen en de lokale besturen	28
2. De wegcode evolueert mee	28
3. De gemeenten ondersteunen bij de aanpak van parkeerovertrdingen en van de vrijstellingen voor PBM	28
Internationaal en Ontwikkelings-samenwerking: goede samenwerking met het Zuiden	30
Contact	31

Inleiding

In 2024 trekken we naar de stembus. De verenigingen van steden en gemeenten willen aan de vooravond van de verkiezingen en met het oog op de daaropvolgende regeringsonderhandelingen over een aantal zaken en aanspraken eensgezind hun stem laten horen. Ze zetten een aantal eisen op een rij voor de nieuwe regering en het volgende parlement.

Daarbij leggen we in onze verschillende memoranda vooral de nadruk op de idee en de eis om de **lokale democratie kracht bij te zetten. De gemeente is het bestuursniveau het dichtst bij de burger. We willen bij de bevolking dan ook het burgerschapsgevoel aanwakkeren. Ook moeten het grondwettelijk verankerd subsidiariteitsbeginsel en de grondwettelijk verankerde lokale autonomie absoluut nageleefd worden.**

Dat betekent concreet: (1) dat er met de lokale besturen een **gestructureerd overleg** is over het beleid en hervormingen, zij staan op gelijke voet met de andere bestuursniveaus, (2) dat de **gemeente- en stadsbesturen zelf bestuurskrachtiger worden**, (3) **de garantie dat de lokale besturen de nodige slagkracht (financiële middelen en mankracht) krijgen** om hun taken en verantwoordelijkheden te kunnen opnemen, en (4) de lokale besturen zijn ook vragende partij voor een **administratieve vereenvoudiging**.

- 1. Wil men een goede overlegstructuur tussen evenwaardige bestuursniveaus**, dan moet er op alle bestuursniveaus systematisch overleg worden gepleegd wanneer de lokale besturen betrokken partij zijn en wanneer er hervormingen en beleidsmaatregelen worden uitgestippeld die voor hen organisatorische, financiële of personele gevolgen hebben. Dit moet gebeuren via effectieve overlegstructuren. Van bij de opstart van de plannen moet er een co-creatiedynamiek aanwezig zijn. Daarnaast moeten de lokale besturen, als de werkgever die ze zijn, via hun koepelorganisaties daadwerkelijk met de werkgevers mee aan tafel kunnen schuiven bij sociale onderhandelingen die hen aanbelangen (denk bv. bij onderhandelingen rond het personeel met een federaal statuut).
- 2. De gemeente- en stadsbesturen zelf bestuurskrachtiger maken houdt in dat men geëngageerde en gemotiveerde kandidaat-mandatarissen en lokale mandatarissen ondersteunt** en strenge maatregelen neemt tegen bedreigingen, laster, smaad en allerlei fysieke aanvallen. Dit soort zaken zijn verachtelijk en worden nog eens gevaarlijk aangewakkerd op sociale media. Het is ook belangrijk om de rol van de mandataris en zijn of haar functie op te waarderen en om allerlei administratieve procedures die uit het mandaat voortvloeien, te versoepelen;
- 3. Inzetten op een sterkere constructieve participatieve democratie** en communicatie-initiatieven van verkozenen met lokale spelers financieel ondersteunen. Ook initiatieven op het vlak van participatieve democratie moeten ondersteund worden. Ze brengen mensen samen rond constructieve projecten. Ze blazen een volwaardig en zinvol publiek debat stoelend op volwaardige, beschaafde besprekingen tussen echt bezorgde en betrokken inwoners en belanghebbenden, nieuw leven in, ver weg van de excessen van het internet en sociale media.

De **garantie dat de lokale besturen de nodige slagkracht (financiële middelen en mankracht) krijgen** om hun taken en verantwoordelijkheden te kunnen opnemen houdt het volgende in:

- a. **De beslissingen van de andere bestuursniveaus moeten financieel neutraal zijn.**
Bij elke beslissing en elke hervorming moeten de kosten voor de lokale besturen vooraf duidelijk in kaart worden gebracht. Ze moeten volledig en dynamisch gecompenseerd worden; alle hervormingen tot dusver moeten door de desbetreffende bestuursniveaus worden gefinancierd;
 - b. **Bij iedere fiscale hervorming moet vermeden worden dat de lokale besturen inkomsten mislopen.** Lokale besturen zijn grondwettelijk gezien fiscaal autonoom. Iedere fiscale hervorming die raakt aan de berekeningsbasis van de aanvullende belasting van de lokale besturen, moet zo uitgetekend worden dat eventuele negatieve gevolgen voor de aanvullende fiscaliteit gecompenseerd worden of dat eventuele gevolgen dynamisch gecompenseerd worden;
 - c. De verschillende bevoegde bestuursniveaus moeten binnen een dynamisch kader **zorgen voor voldoende middelen**, in overeenstemming met de uitdagingen en noden. Daarbij moet vooral rekening worden gehouden met de inflatie. Dit begint met (1) een ambitieuze en transparante herfinanciering van de lokale politie en een herziening van de KUL-norm, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de bijkomende politietaken. De federale staat moet nu ook effectief verplicht worden om ervoor te zorgen dat de gemeenten niet meer betalen (sinds 2008!) voor hulpdiensten dan voorheen, d.w.z. het 50/50-principe, en (2) de blijvende indexering van de dotaties (politie - brandweer) en deze met 1% verhogen.
 - d. **Er moet een regelgevend en financieel kader zijn om ervoor te zorgen dat men de pensioenen van het lokale overheids personeel kan blijven betalen.**
4. De gemeentebesturen zijn ook vragende partij voor **administratieve vereenvoudiging**. Uit de enquête van de UVCW over de '*blues des élus*' (de blues van de verkozenen)¹ bleek dat men problemen heeft met de omslachtige procedures en zich afvraagt of ze wel relevant zijn. Ze staan bovenaan de 'top vijf' van zaken waarop de hogere bestuursniveaus het meest moeten inzetten.

¹ De enquête werd voorgesteld op de algemene vergadering van de UVCW op 23 mei 2023 en is te vinden op www.uvcw.be.

Voor een goede overlegstructuur tussen evenwaardige bestuursniveaus

De drie verenigingen dringen aan op een beter overleg tussen de federale overheid en de gewesten, in de mate dat dat overleg ingrijpende gevolgen heeft voor de lokale besturen.

De federale overheid kan en mag geen zaken regelen waarvan de uitvoering uiteindelijk bij de lokale besturen ligt, zonder eerst met hen overlegd te hebben. Zij zorgen op het terrein voor de concrete dienstverlening en openbare veiligheid.

We zeggen het er meteen bij, federaal schiet men hier tekort. Met als onvermijdelijk gevolg slechtere prestaties en een lagere financieringscapaciteit van de lokale openbare dienstverlening.

De **overlegstructuren moeten dan ook op alle bestuursniveaus systematisch ingezet worden** wanneer de lokale besturen betrokken partij zijn en wanneer er hervormingen en beleidsmaatregelen worden uitgestippeld die voor hen organisatorische, financiële of personele gevolgen hebben. Dit moet gebeuren via effectieve overlegstructuren. Van bij de opstart van de plannen moet er een co-creatiedynamiek aanwezig zijn. Daarnaast moeten de lokale besturen, als de werkgever die ze zijn, via hun koepelorganisaties daadwerkelijk met de werkgevers absoluut mee aan tafel kunnen schuiven bij sociale onderhandelingen die hen aanbelangen.

Hoog tijd om op het vlak van openbare veiligheid in de breedste zin van het woord een volwaardige overlegstructuur uit te bouwen tussen de lokale besturen en de federale overheid. Wij willen hierin een voortrekkersrol opnemen².

De federale regering moet een **volwaardig overleg** opzetten met de verenigingen van steden en gemeenten over wetten, koninklijke besluiten, ministeriële besluiten en omzendbrieven die gevolgen hebben op de financiën, de autonomie en het goed bestuur van de lokale besturen (steden en gemeenten, burgemeesters, hulpverlenings- en politiezones). Vooral in de volgende materies:

- politie en preventie;
- algemene bestuurlijke politie (openbare orde);
- brandweer en dringende medische hulp;
- noodplanning en crisisbeheer;
- fiscaliteit;
- bezoldiging, rechtspositie (statuten en contracten), tuchtregeling en pensioenen van het betreffende gemeentepersoneel op specifieke werkterreinen;
- federale aspecten rond het statuut van de mandataris.

Om de uitgaven voor het politie- en brandweerpersoneel in de hand te kunnen houden, zouden we ook graag hebben dat de verenigingen effectief mee aan de onderhandelingstafel zitten van het federale comité C wanneer over het personeel van al de hulpverleningszones wordt gesproken. We willen ook betrokken worden bij de werkzaamheden van het comité D Politie over het politie- en CALog-personeel van al de politiezones. Er moet voorafgaand overleg zijn tussen de federale overheid en de verenigingen van steden en gemeenten. Zij vertegenwoordigen de gemeentebesturen, die zelf dan weer de werkgevers zijn van de lokale politie en de betaalheer van de politiezones.

² Federaal is er al bijna 20 jaar de Raad van burgemeesters voor politiezaken. Het adviesorgaan is evenwel zodanig georganiseerd dat er nooit echt overleg mogelijk is geweest tussen de lokale en federale overheid.

Financiën – Fiscaliteit

1. Aanvullende belasting – personenbelasting

Rond de aanvullende belasting op de personenbelasting (APB) pleiten de drie verenigingen voor de afschaffing van de administratieve kost van één procent die door de federale regering wordt ingehouden op de inkomsten uit de aanvullende belasting op de personenbelasting.

Wanneer er bovendien geraakt zou worden aan de belastbare basis van de personenbelasting, wijzen onze verenigingen op de mogelijke negatieve gevolgen van zo'n hervorming voor de financiering van de gemeenten. We mogen niet vergeten dat de inkomsten uit de APB voor hen één van de belangrijkste financieringsbronnen zijn en bijgevolg ook voor alle paralokale organisaties die door hen gefinancierd worden.

Mocht de federale regering dus beslissen om de belastbare berekeningsgrondslag voor de APB te wijzigen, dan moet het verlies aan inkomsten voor de gemeenten opgevangen worden. De verenigingen van steden en gemeenten kunnen niet aanvaarden dat de federale overheid deels op de rug van de gemeenten een hervorming doorvoert. Het lijkt ons dan ook logisch dat iedere belastinghervorming zodanig uitgetekend wordt dat de berekening van de personenbelasting geen gevolgen heeft voor het deel van de gemeenten.

2. Aanvullende belasting – onroerende voorheffing

Met betrekking tot de opcentiemen op de onroerende voorheffing roepen de drie verenigingen van steden en gemeenten de federale regering op om meer inspanningen te leveren in het actualiseren van de kadastrale gegevens. De federale overheid beheert de kadastrale matrix (AAPD). Door de aanzienlijke trage actualisering lopen gemeenten opcentiemen op de onroerende voorheffing mis. De gederfde inkomsten worden hier geraamd op ongeveer 200 miljoen euro per jaar, oftewel minstens 5% van wat de onroerende voorheffing in totaal opbrengt.

3. Een financiering om uitdagingen het hoofd te kunnen bieden en de behoeften te kunnen invullen

Wat de OCMW's betreft, zorgen voor een sterker sociaal vangnet en bekomen dat het leefloon voor 95% terugbetaald wordt.

4. Lasten – budgetneutrale beslissingen

De federale beslissingen moeten budgetneutraal zijn

De federale regering moet zich engageren om al haar maatregelen budgetneutraal te maken voor de lokale besturen. Zij moet een einde maken aan elke lastenverschuiving.

De federale regering moet daarbij nagaan wat de financiële en administratieve gevolgen van elke geplande beslissing zijn voor de lokale besturen en een lokale impactanalyse uitvoeren. Zijn er voor de gemeenten negatieve financiële gevolgen en wordt hun werking aangetast, dan moet de federale overheid, vooral dan op het vlak van aanvullende fiscaliteit, politie/veiligheid, brandweer, pensioenen en maatschappelijke bijstand, de nodige compensatiemaatregelen nemen.

5. Btw op gemeentelijke investeringen

Op alle gemeentelijke investeringen moet er een verlaagd btw-tarief van 6% komen. In zoverre de Europese btw-richtlijn deze btw-verlaging niet in de weg staat, moet België deze snel omzetten.

De lokale besturen zijn met hun 30/35% nog steeds de belangrijkste investeerders van het land. Het uitvoeringspercentage blijft ondanks de opeenvolgende crisissen stabiel (zelfs 50% als we de materiële en structurele investeringen meerekenen).

Ze moeten vertegenwoordigd zijn in de 'studiecommissie voor overheidsinvesteringen' binnen de hoge raad voor financiën.

6. Gemeentelijke Holding

Als er een akkoord wordt gevonden om de vroegere Arco-coöperanten voor de geleden verliezen als gevolg van het faillissement van Dexia te vergoeden, vragen de verenigingen van steden en gemeenten dat ook de aandeelhoudende gemeenten van de gemeentelijke holding (momenteel in vereffening) ook worden vergoed voor de geleden verliezen als gevolg van de opeenvolgende kapitaalverhogingen.

7. Dossier hulpverleningszones

Zorgen dat er voldoende financiële middelen zijn om de hervorming te kunnen betalen en toewerken naar de wettelijk vastgelegde verdeelsleutel van 50-50

De verenigingen van steden en gemeenten roepen de federale regering op om te zorgen voor genoeg financiële middelen voor de brandweerdiensten.

De federale regering moet haar inspanningen voortzetten en zorgen voor de nodige financiële middelen om de hervorming te kunnen betalen. Men moet dichterbij komen van de vooropgestelde 50-50-verdeelsleutel van de hervorming (momenteel nemen de lokale besturen minstens 76% voor hun rekening en de federale staat neemt 24% voor zijn rekening). De verenigingen vragen ook om een billijke financiering van de dringende medische hulp.

Indexering van de federale dotatie aan de hulpverleningszones

De federale regering moet zorgen voor een automatisch indexeringsmechanisme voor de federale dotaties aan de hulpverleningszones, naar analogie met wat momenteel bestaat voor de belangrijkste federale dotaties aan de politiezones.

De indexering moet ook opgetrokken worden met 1% en rekening houden met de reële stijgende kosten voor de zones, in het bijzonder met de stijgende personeelskosten.

De organisatie van de desbetreffende hulpverleningszones

In het algemeen maken de verenigingen van steden en gemeenten zich ernstige zorgen over het **beheer van de hulpverleningszones**.

De **kosten rijzen de pan uit**. De burgemeesters hebben het beheer niet meer onder controle. Men moet dit dringend herbekijken.

Hoewel het uiteraard niet de bedoeling is om de burgers in gevaar te brengen, vragen we om de wet en de besluiten die de hulpverleningszones regelen grondig te hervormen. Daarbij moeten er maatregelen komen waarmee op middellange en lange termijn de kosten van de hulpverleningszones **in de hand kunnen gehouden worden** en tegelijkertijd een efficiënte publieke dienstverlening kan verzekerd worden.

Men moet dringend gaan nadenken over het delen of zelfs **bundelen van de middelen**, over het statuut van de **vrijwillige brandweer**, onmisbaar in landelijke gebieden, over de organisatie van de **opleiding** en over de **organisatie van het college en de raad van de zones** (organisatorische flexibiliteit, nauwere banden met de burgemeesters, ...). Ook moet er, bovenop het noodzakelijk meer uitgebreid en gestructureerd overleg op federaal niveau, nagedacht worden over **de vertegenwoordiging** binnen het nieuwe strategisch comité voor civiele bescherming **van de zones in al hun componenten** en van de gemeenten die ze financieren door de verenigingen van steden en gemeenten.

8. Energiebesparingen

Als er nieuwe energiebesparingen zouden komen, vragen de verenigingen van steden en gemeenten aan de regering om rekening te houden met de lokale besturen en ervoor te zorgen dat zij daar ook rechtstreeks van kunnen genieten.

Politie - Veiligheid

De verenigingen vragen dat de politieke, administratieve en financiële organisatieregels van de politiezones en de hulpverleningszones zo dicht mogelijk bij die van de gemeenten en de OCMW's worden gebracht. Op die manier kan men zorgen voor een meer eenvormige democratische controle en werking.

Daarvoor moeten de wet op de geïntegreerde politie en de wet op de civiele bescherming worden aangepast. Uitgangspunt moet daarbij zoveel mogelijk gelijkvormigheid aan de lokale voorschriften zijn.

1. Preventie

Het systeem van veiligheidscontracten en strategische veiligheids- en preventieplannen herzien

De strategische plannen en de veiligheidsplannen en de zonale veiligheidsplannen moeten de gemeentelijke legislatuur volgen.

De huidige plannen liepen af op 31 december 2019 en worden sindsdien jaarlijks verlengd. Men wacht nog steeds op een nog onduidelijke hervorming. Een dergelijke hervorming moet in nauw overleg met de verenigingen ingevoerd worden.

Daarnaast moet zeker ook worden gekeken naar de toewijzingscriteria.

Deze plannen hebben in het verleden al meermaals hun meerwaarde aangetoond. Daarom is het gerechtvaardigd om meer geld te voorzien. De subsidies moeten op zijn minst geïndexeerd worden en verdeeld worden volgens objectieve en transparante criteria. Wij verwerpen overigens elke grootschalige aanpassing uitgaande van eenzelfde gesloten enveloppe voor de begunstigde gemeenten.

Mochten er toch ingrijpende veranderingen gebeuren en besparingen komen, dan is het voor de gemeenten belangrijk dat er een overgangperiode komt. Er moet een geleidelijke afbouw zijn waarbij de werkgelegenheid gegarandeerd wordt. De criteria eventueel herzien mag er niet toe leiden dat bepaalde gemeenten minder middelen krijgen. Met andere woorden, de enveloppe mag niet meer gesloten zijn.

2. Politie – toereikende financiering (herziening KUL-norm, algemene stijging, verkeersveiligheidsfonds, enz.)

De drie verenigingen roepen de federale regering op om ervoor te zorgen dat de politie afdoend gefinancierd wordt. Hiervoor moet er een financieringswet komen in plaats van de huidige talrijke besluiten die de financiering van de politie regelen. Die financieringswet moet uitgaan van duidelijke verdeelcriteria op basis van publieke en up-to-date parameters.

Bovendien moet er ook uitgegaan worden van de groei. Er moet rekening worden gehouden met de inflatie en eventuele nieuwe politietaken.

Anders moet de politie zich blijven beperken tot haar huidige taken.

De komende jaren zal de politiefinanciering onder druk blijven staan. Denk maar aan de strijd tegen het terrorisme, de georganiseerde misdaad en de drugshandel, de meerkosten van de 'Salduz-regeling', de aanzienlijk gestegen personeelskosten (indexeringen, sectoraal akkoord, enz.) en de vernieuwing van de IT-licenties, enz. Bij onveranderd beleid zal de wanverhouding tussen de kosten die door de federale overheid worden opgelegd aan de lokale politie en de middelen die de federale overheid haar daarvoor toekent, blijven bestaan.

De laatste jaren gingen de uitgaven naar omhoog en de inkomsten naar beneden. De politiezones zitten financieel in woelig water. De gemeentelijke dotatie aan de politiezones is nog altijd vrij hoog. De federale overheid moet de volgende legislatuur (2024-2028) dan ook een aanzienlijke financiële inspanning blijven leveren. De financieringsbasis voor de politiezones stoelt vandaag op een buitengewoon complex en verouderd systeem. De verdeelsleutels zijn grotendeels gebaseerd op de zogenaamde 'KUL-norm', genoemd naar de berekening van de KULeuven van 1996.

Verder moet er nagedacht worden over de indexering van de federale dotaties: 1) ze moet sneller doorgevoerd kunnen worden en zoveel mogelijk de stijgende loonkost volgen, en 2) ze moet naar omhoog (+1%) zodat ze de reële stijgende loonkost in de politiezones beter weerspiegelt.

3. Politie – 'betaalpolitie' (art. 90 wet op de geïntegreerde politiedienst)

In theorie kan men op grond van artikel 90 van de wet op de geïntegreerde politiedienst voor bepaalde evenementen (zoals sportwedstrijden, muziektournees, enz.) een vergoeding vragen aan de organisatoren voor een deel van de kosten van het politieoptreden ('betaalpolitie'). Daarvoor is een uitvoeringsbesluit nodig, dat tot op vandaag nog steeds niet goedgekeurd is. Hierdoor lopen de politiezones voor de overlast en de veiligheidsrisico's als gevolg van deze privé-activiteiten *de facto* heel wat inkomsten mis.

De drie verenigingen dringen erop aan dat dit koninklijk besluit eindelijk wordt goedgekeurd.

4. Politie – een effectieve buurtpolitie en zuinig omspringen met taken voor de federale overheid

Het huidige model van de lokale politiewerking staat onder druk. Door onderfinanciering van de federale politie neemt de lokale politie steeds meer taken op zich.

De federale politie en haar werking mogen in geen geval de lokale politiewerking in het gedrang brengen.

Een doeltreffende buurtpolitie blijft het doel van de lokale politiehervorming.

Men moet zich afvragen of de middelen wel besteed moeten worden aan van bovenaf opgelegde taken of regels vanuit het federale niveau, aangezien er te weinig personeel overblijft om op het terrein in te zetten. Men moet vooral zuinig omspringen met de justitiële taken ter ondersteuning van bovenlokale zaken, zodat de lokale politie zich kan bezighouden met haar kerntaken.

5. Noodplanning

De dramatische overstromingen van juli 2021 hebben heel België door elkaar geschud en bijgevolg ook de lokale, gewestelijke en federale beleidsmakers.

In de maanden na de ramp hebben het Waalse parlement en een aantal gewestelijke en federale commissies een groot aantal aanbevelingen geformuleerd. De meeste daarvan zijn nog steeds niet uitgevoerd.

We vragen dat elke overheid, elk binnen zijn eigen bevoegdheden, zo snel mogelijk een uitvoeringsplan en een tijdschema opmaakt en deze aanbevelingen in de praktijk omzet. Men moet voor het einde van de volgende legislatuur klaar zijn met een efficiënte hervorming van het crisisbeheer en de noodplanning.

Voor ons liggen de prioriteiten voor een doeltreffend lokaal niveau op dit vlak bij de uitbouw van een risicocultuur, de opleiding van lokale beleidsmakers, voldoende personele en materiële middelen, de oprichting van een echte lokale crisisstructuur, de uitbouw van communicatie- en alarmprocedures, maar ook de samenwerking met de hogere overheden, enz. Dat geldt voor alle soorten rampen (van overstromingen tot branden als gevolg van droogte, en niet te vergeten terroristische aanslagen of grote rampen...).

Uit onze contacten met de minister van Defensie is gebleken dat de opgestarte projecten in het kader van het STAR-plan het leger moet helpen om tegen 2030 zijn 'steun aan de natie'-taken aanzienlijk te verbeteren:

- Het leger krijgt een nieuwe 'duale capaciteit' (aan de ene kant wordt het beter inzetbaar bij conflicten in het buitenland, maar daarnaast komt er ook een sterkere bijstand aan de binnenlandse hulp- en ordediensten). Een dubbele doelstelling die deels op dezelfde materiële en personele middelen steunt, wat een diepgaande wisselwerking oplevert;
- Een nieuwe landcomponent, op termijn bestaande uit 140-150 militairen, kan op elk moment ingezet worden in geval van een binnenlandse crisissituatie en is binnen 4 uur inzetbaar;
- Er komt een algemene 'catalogus' met de beschikbare en inzetbare uitrusting van Defensie bij een binnenlandse crisissituatie;
- En er komt een nieuwe 'cybercomponent'. In een tijd waarin conflicten steeds verfijnder worden, moet er meer rekening worden gehouden met de 'hybride oorlogsvoering'. Het leger beschermen zal uiteraard ook de IT-infrastructuur van onze instellingen op alle niveaus ten goede komen (gemeenten, politiezones en hulpverleningszones, intercommunales, provincies, enz.).

Belangrijk is dat deze doelstellingen tijdens de komende legislatuur bovenaan de prioriteitenlijst van de nood- en veiligheidsplanning in de breedste zin van het woord blijven staan.

6. Openbare ordehandhaving

De steden en gemeenten hebben als fundamentele opdracht de materiële openbare orde te handhaven. Deze orde bestaat uit openbare veiligheid, gezondheid en rust.

De verenigingen roepen de federale regering op om hen meer en genoeg slagkracht te geven voor de aanpak van de nieuwe uitdagingen voor de openbare ordehandhaving. Daarbij moet er ook een wisselwerking zijn met een sterke en efficiënte justitie.

De wetgeving rond drankgelegenheden optimaliseren

De federale overheid moet de gemeentebesturen een eenvoudige, actuele en optimale wettelijke regeling aanreiken voor drankgelegenheden op gemeentelijk grondgebied; ze moet achterhaalde wettelijke bepalingen wegwerken en de wettelijke regeling voor gegiste en sterke dranken vereenvoudigen en gelijktrekken.

De wetgeving rond nachtwinkels actualiseren

De federale regering moet het systeem van uitzonderingen op de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in de handel wijzigen. Dit systeem laat de uitbaters van nachtwinkels een extreme vrijheid op voorwaarde dat ze een bepaalde groep producten te koop aanbieden. De uitzonderingsvoorwaarden moeten opnieuw bekeken worden en de gemeenten moeten meer autonomie krijgen om dit type handelszaken, die soms een bron van criminaliteit en openbare ordeverstoring zijn, te beheersen.

Vreemdelingen

Sinds het begin van de migratiecrisis dragen de lokale besturen – al de steden, gemeenten en ook de OCMW's van het land – de gevolgen van de falende federale overheid, waarbij Fedasil zijn opvangverplichtingen niet nakomt.

De asielinstanties (DVZ, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) moeten voldoende middelen krijgen om snel goede beslissingen te kunnen nemen.

We vragen dat er voldoende opvangcapaciteit komt.

We vragen dat er op gepaste tijdstippen een structureel overleg plaatsvindt tussen Fedasil en de lokale besturen.

Personeel – Human Resources

1. Het politiepersoneel

De personeelskosten van de politie moeten in de hand worden gehouden

Het statuut van het lokale politiepersoneel moet losgekoppeld worden van het statuut van de federale personeelsleden. Zo worden de ‘automatische’ meerkosten vermeden waarbij het ene gewijzigd statuut de facto leidt tot een ander gewijzigd statuut (zie bijvoorbeeld de eindejaarspremie).

Het sectoraal akkoord van 2018 is nu uitgevoerd. Vanuit de federale overheid moeten er dus absoluut voldoende middelen voor worden uitgetrokken. De verenigingen van steden en gemeenten schatten de kosten van dit sectoraal akkoord voor de politiezones van het land op 1.140.260.210 euro voor de komende 45 jaar, of gemiddeld 25.339.115 euro per jaar!

Na het akkoord van 2018 kwam er een nieuw sectoraal akkoord in 2021. Wij vragen dat dit akkoord betaald wordt door de federale overheid. De minister die het akkoord afgesloten heeft, heeft zich hier ook toe geëngageerd. In het becijferd luik van het akkoord van 2021 zaten volgende onderdelen: bovenop het al onderhandeld luik over de loonsverhoging, was er ook sprake van de invoering van telewerk en een specifieke telewerkvergoeding. Wij zijn gekant tegen een federale overheid die een telewerkpremie vastlegt en een lokaal bestuur (politiezones en de gemeenten die hen financieren) die de premie moet betalen. Ten derde werd er tijdens deze onderhandelingen ook gesproken over een tweede onderhandelingsfase. Die moet dan in 2024 van start gaan. Ook de lokale besturen zouden hierbij betrokken moeten worden. We hebben tijdens de onderhandelingen meermaals gezegd dat de lokale besturen geen geld hebben voor een loonsverhoging voor de lokale politiemensen.

Verder moet men ook de eindeloopbaanregelingen herbekijken. De federale overheid moet voor al deze maatregelen voldoende financiële middelen uittrekken, vooral dan voor de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering (NAVAP). Doet ze dat niet, dan moet de NAVAP-regeling onmiddellijk afgeschaft worden, nog vóór het al besliste uitvoerscenario van de regering-De Croo.

We vragen ook dat het ministerie van Binnenlandse Zaken niet telkens opnieuw bij elke nieuwe legislatuur gaat onderhandelen over een nieuw sectoraal akkoord. De laatste twee legislaturen hebben al een sectoraal akkoord opgeleverd. Het is nu tijd om de nodige financiële middelen te vinden voor wat er al is, alvorens nieuwe beloften te doen.

2. Het personeel van de hulpverleningszones

De personeelskosten van de brandweer moeten in de hand gehouden worden

Wat het personeel van de hulpverleningszones betreft, moet absoluut vermeden worden dat wachtprestaties aan huis beschouwd worden als betaalde werkuren (wat de zones failliet zou maken). Daarom is een van de oplossingen om in het geldelijk statuut van het personeel van de hulpverleningszones een toelage of bonus voor wachtprestaties aan huis op te nemen. Het geldelijk statuut van het personeel van de hulpverleningszones moet worden gewijzigd en een soort bonus moet worden ingevoerd voor de wachtprestaties aan huis. Op die manier kan, in het geval dat wachtprestaties aan huis als gewerkte uren worden aangemerkt en de

vergoeding ter sprake komt, er een andere (en lagere) vergoeding voor wachtprestaties aan huis gegeven worden dan die voor de prestaties.

Men zou ook het statuut van het personeel van de hulpverleningszones moeten loskoppelen van dat van het federale personeel. Zo worden de 'automatische' meerkosten vermeden waarbij de wijziging van het ene statuut de facto leidt tot de wijziging van het andere statuut (zie bijvoorbeeld de eindejaarspremie).

3. Vertegenwoordiging van de lokale besturen – overlegorganen

Er moet absoluut een volwaardig overleg met de lokale besturen zijn

In lijn met onze vraag naar een goede overlegstructuur en om de uitgaven voor politie- en brandweerpersoneel in bedwang te kunnen houden, zouden we ook graag hebben dat de verenigingen effectief mee aan de onderhandelingstafel zitten van het federale comité C wanneer over het personeel van al de hulpverleningszones wordt gesproken. We willen ook betrokken worden bij de werkzaamheden van het comité D Politie over het politie- en CALog-personeel van al de politiezones. Er moet voorafgaand overleg zijn tussen de federale overheid en de verenigingen van steden en gemeenten. Zij vertegenwoordigen de gemeentebesturen, die de werkgevers zijn van de lokale politie en de politiezones financieren.

Zelfde verhaal bij het comité A (federale ambtenaren). Er vinden daar besprekingen plaats die gevolgen hebben voor het contractueel gemeentepersoneel. De lokale besturen zitten niet mee aan tafel.

Het is ook vreemd, gezien het feit dat de lokale besturen zulke grote werkgevers zijn, dat ze niet bij het sociaal overleg betrokken worden en niet in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd zijn.

De herstellwet inzake het verenigingswerk werd bv. goedgekeurd zonder enig overleg met de vertegenwoordigers van de lokale besturen, in dit geval de werkgevers. De hervorming had grote gevolgen voor de organisatie van bepaalde openbare diensten zoals stages, zomerkampen, vakanties en kampen. Deze zijn nodig voor de ontwikkeling van de jeugd, de sociale cohesie en om werkende ouders te ondersteunen.

4. De pensioenen

De federale regering moet meebetalen voor de gemeentepensioenen. Ze doet dat al voor alle andere Belgische pensioenstelsels. Ze moet een oplossing vinden voor de duizelingwekkende pensioenuitgaven van de lokale besturen. Er is geen enkele reden waarom de lokale besturen als enige bestuursniveau zelf volledig moeten instaan voor de pensioenuitgaven van hun personeel. Net zoals voor de pensioenen van de loontrekkenden, de zelfstandigen en de statutaire personeelsleden van de andere bestuursniveaus, moet de federale regering de pensioenen van het gemeentepersoneel mee helpen betalen en op die manier de gemeenten, de OCMW's en de politiezones helpen om de stijging van de werkgeversbijdragen (basis- en responsabiliseringsbijdragen) op te vangen.

De regering heeft beslist om de incentive waarin de wet van 30 maart 2018 voorziet, geleidelijk af te schaffen. In dat verband staan wij weliswaar achter de beslissing van de regering om het tekort in 2023 en 2024 (in totaal 140 miljoen euro) bij te passen. We zijn evenwel gekant tegen elke mogelijke oplossing waarbij de lokale besturen van 2025 tot 2028 de incentive moeten betalen, bv. via een compenserende bijdrage voor geresponsabiliseerde werkgevers.

De verenigingen zijn sterk gekant tegen deze nieuwe bijdrage. Ze hebben zich altijd verzet tegen de incentive en willen niet de prijs betalen en de gevolgen dragen van een gebrekkige regeling die ze vanaf het begin hebben verworpen.

5 De terbeschikkingstelling van personeel

De wet van 24 juli 1987 legt het principe vast dat (contractuele) personeelsleden niet ter beschikking mogen worden gesteld van derden. In de wet staan echter een aantal uitzonderingen. Bijvoorbeeld artikel 32§1, eerste lid, op grond waarvan detachering mogelijk is mits voorafgaande toestemming van de arbeidsinspectie. In de administratieve jurisprudentie van de inspectie wordt een dergelijke terbeschikkingstelling evenwel niet toegestaan wanneer een van de partijen een overheid is, zolang er geen koninklijk besluit krachtens artikel 48 van de wet van 1987 is goedgekeurd om de specifieke voorwaarden vast te leggen voor de terbeschikkingstelling waarvoor een machtiging vereist is voor werkgevers die niet onder het toepassingsgebied van de wet van 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vallen.

De federale overheid moet dit koninklijk besluit dus goedkeuren en uitvoering geven aan dit artikel 32, §1, eerste lid.

Een andere specifieke uitzondering op het verbod om (contractueel) personeel ter beschikking te stellen van derden staat in artikel 144*bis* van de nieuwe gemeentewet, die onder de federale bevoegdheid blijft vallen. Deze bepaling bevat een exhaustieve lijst van lokale of paralokale gebruikers die kunnen terugvallen op deze specifieke bepaling. Deze lijst kan evenwel nog worden uitgebreid, bijvoorbeeld met de autonome gemeentebedrijven. Sinds de goedkeuring van artikel 144*bis* van de nieuwe gemeentewet is het aantal gemeentebedrijven toegenomen. Er zou ook kunnen worden overwogen om de maatregel uit te breiden naar andere paralokale organen om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van lokale besturen.

De sector van de gezondheidszorg

De federale regering moet publieke zorgvoorzieningen instrumenten bieden om, als equivalent voor een cao, dezelfde versoepelingen op de arbeidstijdwetgeving te kunnen toepassen als de particuliere (zorg)sector.

De verenigingen van steden en gemeenten vragen dat de publieke zorgvoorzieningen en de publieke organisaties met een commerciële of industriële activiteit die onder de arbeidsduurregeling van de Arbeidswet vallen, de leidinggevende functies of functies die een vertrouwenspost bekleden, kunnen aanwijzen. (Technische fiche overuren leidinggevendenden zorgvoorzieningen).

Het toepassingsgebied van de fiscale overuren – waarvan private zorgwerkgevers gebruik kunnen maken – moet worden uitgebreid naar de publieke zorgvoorzieningen.

Ecologische transitie

1. Erkennen dat de steden en gemeenten een partner zijn in de klimaattransitie

De steden en gemeenten staan vaak in de frontlinie van de klimaatverandering. Haar vele gevolgen kunnen voor de mensen soms dramatische gevolgen hebben. De lokale besturen moeten inspelen op de huidige veranderingen en anticiperen op wat komt. Het is belangrijk dat alle betrokken bestuursniveaus in de strijd tegen klimaatverandering erkennen dat de steden en gemeenten een sleutelrol spelen. In dit verband vragen wij:

- dat men de gevolgen van de beslissingen die op Belgisch of internationaal niveau worden genomen voor de lokale besturen in kaart brengt en er rekening mee houdt;
- dat steden en gemeenten duidelijke richtlijnen hebben voor de uitvoering van het beleid;
- dat de steden en gemeenten voldoende middelen hebben voor de uitvoering van preventiemaatregelen en maatregelen ter bestrijding van de klimaatverandering.

2. De steden en gemeenten ondersteunen bij de implementatie van de SDG's en sensibilisering rond de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen

Het is alom bekend dat de steden en gemeenten moeten instaan voor de praktische invoering van een groot aantal van de SDG's. Zij zijn lokaal een belangrijke schakel zijn in het informeren van de burger en in de communicatie met de bevolking. Ze hebben in dat verband soms te weinig middelen om aan de ene kant onderling lokale goede praktijken te kunnen uitwisselen en aan de andere kant om informatie- en sensibiliseringscampagnes op touw te kunnen zetten teneinde de publieke steun te kunnen winnen, en vooral om de methoden en de strategieën te kunnen invoeren waarmee ze de grote problemen van duurzame ontwikkeling en haar transversale uitdagingen kunnen aanpakken.

Privacybeleid

1. Zorgen dat een gemeenschappelijke DPO mogelijk wordt

Een wettelijk kader uitwerken voor een gemeenschappelijke DPO voor meerdere overheidsdiensten.

De federale wetgever moet, naar het voorbeeld van de bestaande mogelijkheid voor een groep werkgevers om een gemeenschappelijke dienst voor preventie en bescherming op het werk op te richten, een wetgevend initiatief nemen waarmee openbare besturen de mogelijkheid krijgen om samen voor meerdere overheidsdiensten één enkele *data protection officer* aan te stellen.

Informatie- en communicatietechnologie

1. e-Government – administratieve vereenvoudiging

Inzetten op e-government en administratieve vereenvoudiging

De federale regering werkt verder aan de ontwikkeling van e-government vanuit een allesomvattende visie. De lokale besturen verwachten dat een groot aantal procedures gedematerialiseerd wordt.

Ze zorgt voor een kader voor onderlinge uitwisselbaarheid tussen alle publieke en private actoren ('interoperabiliteitsrichtlijnen' voor alle actoren).

Om te zorgen voor coherente tools is het absoluut noodzakelijk dat er overleg plaatsvindt met de verschillende gewesten en gemeenschappen en met de lokale besturen. Aangezien de federale overheid als eerste en als beste op de hoogte is van elk Europees initiatief voor administratieve vereenvoudiging, vragen we dat ze de uitwisseling van best practices initieert en dat ze de lokale spelers proactief en beter op de hoogte brengt.

De federale overheid zet de basisfuncties van e-government op, zoals elektronische authenticatie, elektronische handtekeningen, tijdstempels, enz.

Die functies moeten voor iedereen gratis toegankelijk zijn. Daarenboven moet er voor elke nieuwe informaticatool een opleiding voorzien worden en moeten de lokale besturen kunnen rekenen op een volwaardige opvolging en coördinatie. Zij zijn immers het eerste aanspreekpunt voor de burger, die dan weer de belangrijkste betrokkene is en degene is die het meest baat heeft bij de administratieve vereenvoudiging.

De federale overheid moet via de FOD BOSA zorgen voor de nodige infrastructuur en uitwisselingsplatformen waarmee de e-governmentprojecten, die meestal grote investeringen vergen, kunnen doorgevoerd worden.

De federale overheid zorgt voor een echte administratieve vereenvoudiging en werkt daarvoor samen met de gewesten en de lokale besturen (via de verenigingen van steden en gemeenten). Ze ziet de lokale besturen als klanten van de federale administratieve vereenvoudiging.

2. Cybersecurity – financiering

Redelijke en goed gefinancierde implementatie van de NIS2-richtlijn

De Europese Unie heeft een nieuwe richtlijn voor cyberveiligheid³. De richtlijn zal vermoedelijk heel wat gevolgen hebben voor de lokale besturen. Of hij nu rechtstreeks of onrechtstreeks, gedeeltelijk of volledig op hen betrekking heeft, het is duidelijk dat de algemene cyberveiligheid voor openbare besturen naar een hoger niveau zal worden getild. Het risico bestaat dat niet-ondersteunde openbare besturen achterop zullen hinken.

Daarom vragen onze verenigingen dat de lokale besturen de technische, menselijke en financiële middelen krijgen. Want ze hebben ze niet.

Tegelijkertijd vragen onze verenigingen om een billijke omzetting van de belangrijkste verplichtingen uit deze richtlijn. Zo vragen we dat de federale overheid erop toeziet dat de continuïteit van de lokale openbare dienstverlening niet in het gedrang komt als gevolg van de eventuele sancties uit de richtlijn.

Beheersvormen – krachtadigere lokale besturen

1. De mandatarissen ondersteunen en hun rol opwaarderen om de lokale democratie een nieuwe impuls te geven

Men ondersteunt geëngageerde en gemotiveerde kandidaat-mandatarissen en lokale mandatarissen en neemt strenge maatregelen tegen bedreigingen, laster, smaad en allerlei fysieke aanvallen. Dit soort zaken zijn verachtelijk en worden nog eens gevaarlijk aangewakkerd op social media. (Mandatarissen moeten juridische stappen kunnen ondernemen tegen diegenen die zich schuldig hebben gemaakt aan bedreigingen, laster, smaad, enz. via de sociale media; de straffen voor misdrijven tegen mandatarissen moeten zwaarder worden...)

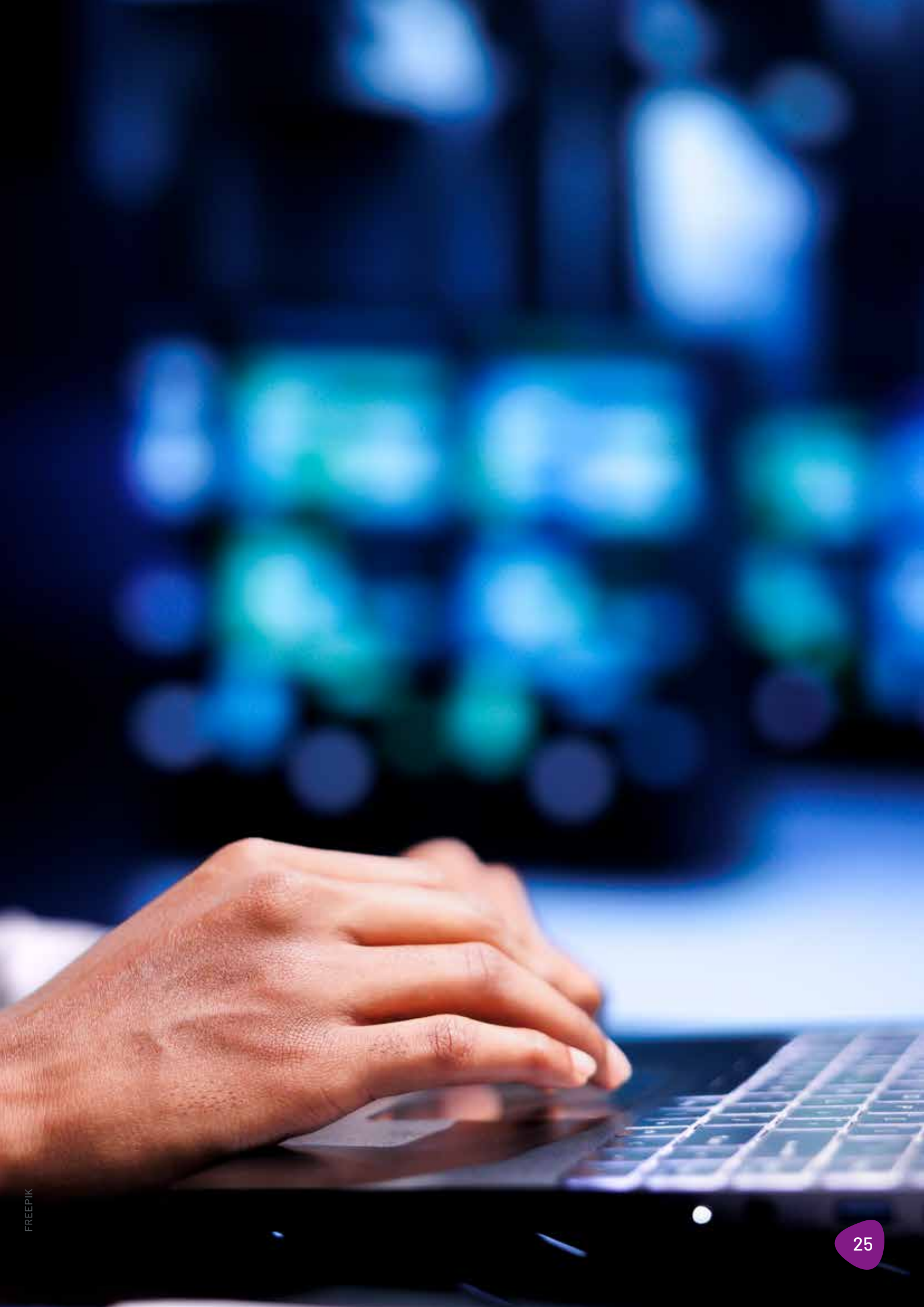
Het is ook belangrijk om de rol van de mandataris en zijn of haar functie op te waarderen en om allerlei administratieve procedures die uit het mandaat voortvloeien, te versoepelen.

2. Synergie

Zaken die de synergie tussen de lokale besturen in de weg staan, worden weggewerkt.

Over het algemeen vermijdt de federale overheid juridische hinderpalen die de synergie tussen lokale besturen in de weg staan (en ze neemt deze ook weg).

³ RICHTLIJN (EU) 2022/2555 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 14 december 2022 betreffende maatregelen voor een hoog gezamenlijk niveau van cyberbeveiliging in de Unie, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 910/2014 en Richtlijn (EU) 2018/1972 en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2016/1148 (NIS 2-richtlijn), *Publicatieblad van de EU*, 27.12.2022.

Governance

1. Omzetting van de Europese richtlijnen

De federale regering legt geen bijkomende verplichtingen op bij de omzetting van Europese richtlijnen. Overreglementering (gold-plating) is vaak contraproductief.

2. Het overleg met de drie verenigingen van steden begint zo vroeg mogelijk in het traject

Een volwaardig overleg met de lokale besturen

Federaal is er al bijna 20 jaar de Raad van burgemeesters voor politiezaken. Dit adviesorgaan is evenwel zodanig georganiseerd dat er nooit echt een volwaardig overleg mogelijk is geweest tussen de lokale besturen en de federale overheid.

Hoog tijd om op het vlak van openbare veiligheid in de breedste zin van het woord een volwaardige overlegstructuur uit te bouwen tussen de lokale besturen en de federale overheid. Wij willen hierin een voortrekkersrol spelen.

De federale regering moet een volwaardig overleg opzetten met de verenigingen van steden en gemeenten over wetten, koninklijke besluiten, ministeriële besluiten en omzendbrieven die een weerslag hebben op de financiën, de autonomie en het goed bestuur van de lokale besturen (steden en gemeenten, burgemeesters, hulpverlenings- en politiezones). Het gaat vooral om de volgende materies:

- politie;
- algemene bestuurlijke politie (openbare orde);
- brandbestrijding en dringende medische hulp;
- bezoldiging, rechtspositie (statuten en contracten), tuchtregeling en pensioenen van het betreffende gemeentepersoneel op specifieke werkterreinen.
- energie, vooral als het gaat om automatische en geplande stroomonderbreking, waarbij rekening wordt gehouden met kritieke infrastructuur op lokaal niveau.

Om de uitgaven voor politie- en brandweerpersoneel in bedwang te kunnen houden, zouden we ook graag hebben dat de verenigingen effectief mee aan de onderhandelingstafel zitten van het federale comité C wanneer over het personeel van al de hulpverleningszones wordt gesproken. We willen ook betrokken worden bij de werkzaamheden van het comité D Politie over het politie- en CALog-personeel van al de politiezones. Er moet voorafgaand overleg zijn tussen de federale overheid en de verenigingen van steden en gemeenten. Zij vertegenwoordigen de gemeentebesturen, die op hun beurt dan weer de werkgevers van de lokale politie zijn en de betaalheer van de politiezones zijn.

3. Zorgen voor wetgevende stabiliteit en wetsmatiging

De federale overheid **vermijdt** koste wat het kost 'ad hoc en emotionele', slecht doordachte en over het algemeen inconsistente wetgeving.

Ze gaat eerder voor **een kader** dat de spelers op het terrein de grootst mogelijke ruimte laat bij de uitvoering. Zonder afbreuk te doen aan de noodzakelijke solidariteit, krijgen lokale besturen daadwerkelijk de ruimte om autonoom en op verantwoorde wijze hun eigen beslissingen te nemen.

Ze zorgt ervoor dat de federale en gewestelijke wetgeving **op elkaar worden afgestemd** en stuurt eventuele tegenstrijdigheden bij. Deze taak is essentieel sinds de 6e staatshervorming en zou kunnen ingevuld worden door een nieuw departement binnen de FOD Binnenlandse Zaken.

Tot slot geeft de federale overheid de voorkeur aan een flexibel **aanmoedigingsbeleid** boven verplichtingen of sancties.

Overheidsopdrachten

1 Uitgebreide delegaties

Delegatie onder de gewone dienst toelaten binnen politiezones.

Een wet van 1 maart 2019 (B.S. van 3.4.2019) wijzigde de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst. De raad kan voor overheidsopdrachten die onder de buitengewone begroting vallen en binnen de grenzen van een drempel die bij koninklijk besluit zal worden vastgesteld, zijn bevoegdheden aan het college delegeren.

De federale overheid moet nu – eindelijk! – deze drempel vastleggen wil men die mogelijkheid effectief kunnen geven. De raad mag tot een bedrag van 30.000 euro excl. btw, ongeacht of het gaat om gewone of buitengewone dienst, zijn bevoegdheden delegeren aan de korpschef of aan een ander personeelslid van de politiezone. De drempel voor delegatie aan het college voor opdrachten op de buitengewone dienst moet dus hoger liggen dan deze drempel, anders hebben deze aparte delegatiemogelijkheden geen bestaansreden.

Overeenkomstig de doelstelling om de werking van de politiezones te versoepelen en tegelijk een zekere samenhang met de regelgeving inzake overheidsopdrachten te behouden, moet de drempel voor de delegatie voor overheidsopdrachten op de buitengewone dienst minstens dezelfde zijn als die van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking, in het geval bedoeld in artikel 42, eerste lid, 1°, a), van de wet van 17 juni 2016. Deze drempel ligt momenteel op 140.000 euro (exclusief btw) (aangepaste drempel in functie van de evolutie van de Europese drempels).

2. Toelaten dat er in traditionele sectoren gelegenhedaankopen mogen gedaan worden

Krachtens de wetgeving inzake overheidsopdrachten⁴ kan de Koning voor overheidsopdrachten voor leveringen in de traditionele sectoren voor gelegenhedaankopen het gebruik van de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking toestaan.

Uit de realiteit op lokaal niveau blijkt hoe moeilijk de gemeentelijke aanbestedende diensten het hebben om bepaalde leveringen (voertuigen, maar ook diverse onderdelen, gereedschap en technische uitrusting) te verkrijgen.

⁴ Art. 42, § 1, 2e lid van de wet van 17.6.2016 inzake overheidsopdrachten, BS 14.7.2016

De continuïteit van de (lokale) overheidsdiensten moet worden gewaarborgd en daarom vinden onze verenigingen de invoering van deze delegatie om gelegenhedaankopen toe te staan van essentieel belang.

Er worden al gelegenhedaankopen gedaan in specifieke sectoren. Dat verbetert niet alleen de efficiëntie van het overheidsoptreden en verlicht de overheidsfinanciën, het is ook een echte opportuniteit voor Belgische bedrijven en Belgische kmo's (de bevoorrechte partners van de lokale besturen).

3. Een soepele vergroening van het gemeentelijk wagenpark

De federale regering moet de verplichtingen i.h.k.v. overheidsoopdrachten rond de vergroening van het wagenpark van de overheid moduleren. Daarbij moet vooral aandacht worden besteed aan de capaciteit van de fabrikanten en leveranciers om doeltreffende en financieel duurzame alternatieven voor voertuigen met verbrandingsmotor te leveren die beantwoorden aan de behoeften van de lokale besturen. Hierbij moet rekening worden gehouden met de noodzakelijke continuïteit, prestaties en efficiëntie van de overheidsdiensten en met het belang van de voornoemde gelegenhedaankopen.

Mobiliteit

1. Een overleg tot stand brengen tussen spoorwegmaatschappijen en de lokale besturen

De federale regering staat in voor het overleg tussen spoorwegmaatschappijen en steden en gemeenten. Dit overleg gaat vooral over de aanleg van treinstations en hun omgeving, het tarifieringsbeleid voor parkings aan de stations, de afschaffing van overwegen en, meer fundamenteel, de treinverbindingen.

2. De wegcode evolueert mee

De federale regering zorgt ervoor dat de lokale besturen de grootst mogelijke speelruimte hebben en over de gepaste regelgevende instrumenten beschikken om het best mogelijke evenwicht tussen de gebruikers van de openbare ruimte te bewaren en om gebruikconflicten te vermijden.

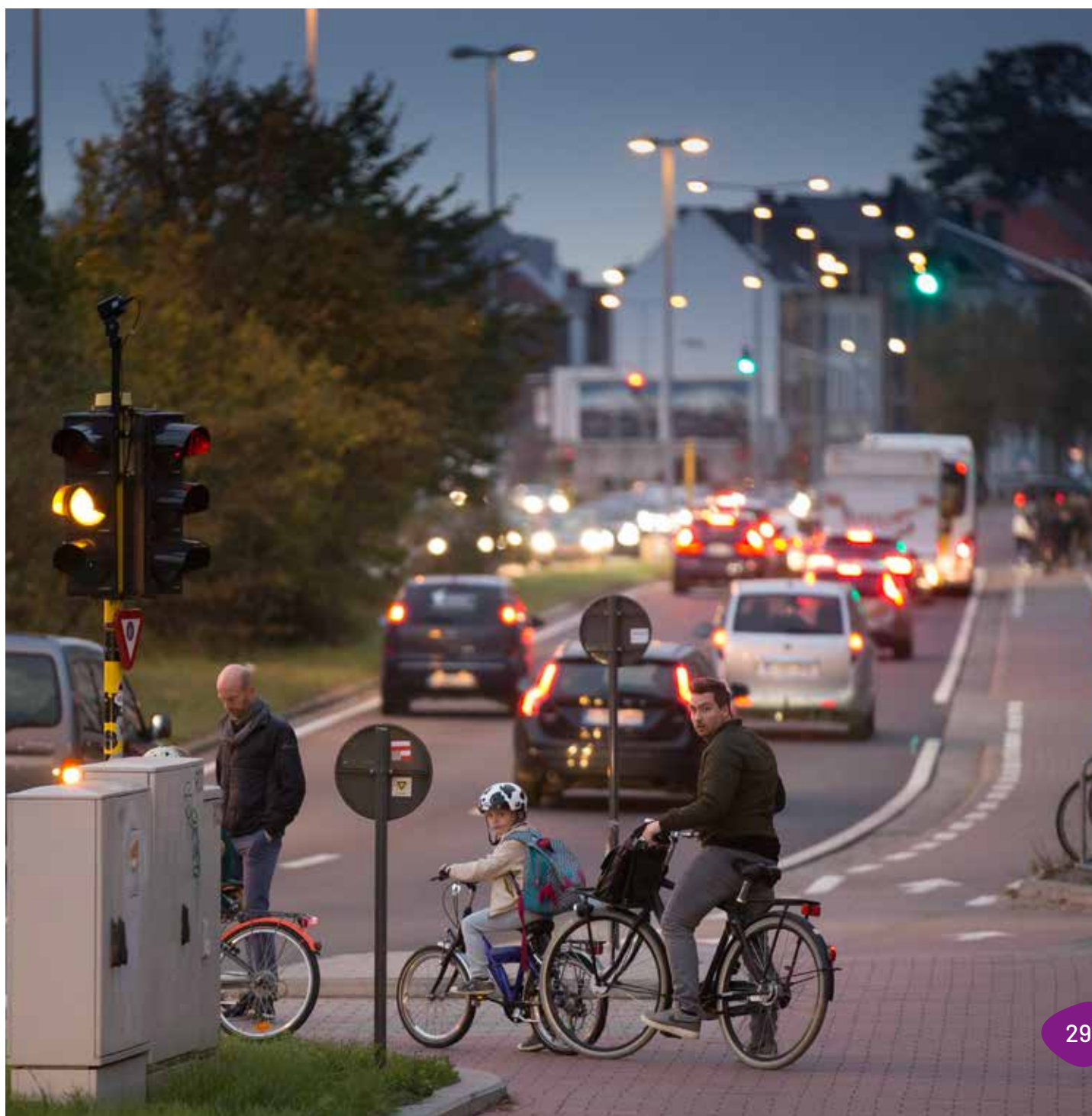
3. De gemeenten ondersteunen bij de aanpak van parkeerovertredingen en van de vrijstellingen voor PBM

De verenigingen vragen de federale regering de Europese Commissie te vragen om de Directive Cross Border Enforcement uit te breiden naar het parkeerbeleid. Zo kunnen Belgische steden en gemeenten niet-betalende parkeerovertreders uit andere Europese

landen vervolgen. Kan dat niet, dan zal de regering naar het voorbeeld van de al bestaande akkoorden met Frankrijk en Nederland bilaterale akkoorden afsluiten met andere EU-landen voor de uitwisseling van gegevens van buitenlandse overtreeders.

Ze vragen ook steun voor het opzetten van een centrale databank voor heel België voor wie een parkeerkaart voor mensen met een handicap heeft.

Met dit voorstel van gemeenschappelijke platform zou het probleem opgelost kunnen worden dat de parkeerkaart voor personen met een handicap niet herkend wordt door scanauto's. Het zou de mobiliteit voor personen met een handicap aanzienlijk vereenvoudigen. Het ligt bovendien volledig in de lijn van het beleid voor administratieve vereenvoudiging en digitalisering van overheidsdiensten.

Internationaal en Ontwikkelingssamenwerking: goede samenwerking met het Zuiden

Bijna een op de tien Belgische gemeenten is ingeschakeld in een kwalitatief hoogstaand gemeentelijk internationaal samenwerkingsprogramma, dat door de DGD gefinancierd wordt en door onze verenigingen ondersteund wordt. Deze gemeenten zetten zich de komende jaren in tegen armoede. Ze richten zich daarbij specifiek op de versterking van gemeenten in ontwikkelingslanden en boeken daarbij overtuigende resultaten. Het programma wordt dan ook verlengd en loopt door in 2022-2026.

De federale regering zet het beproefde programma van gemeentelijke internationale samenwerking (GIS) voort en bestendigt het. Ze zorgt voor een adequate en evenredige financiering. Zo kan worden vastgehouden aan de originele, door de verenigingen van steden en gemeenten ingevoerde en door de plaatselijke spelers beproefde werkmethode.

De verenigingen zijn vragende partij voor een broodnodige specifieke noordelijke component waarbij de nadruk ligt op de financiële ondersteuning van de lokale besturen bij de sensibilisering rond de SDG's. Deze component moet vooral samen met de verenigingen uitgewerkt worden, afgestemd zijn op de specifieke realiteit van elk gewest en toegesneden zijn op de behoeften en middelen van de steden en gemeenten.

Contact

Brulocalis asbl

Rue Royale 168 Koningsstraat – Bruxelles 1000 Brussel
T. 02 238 51 40

Corinne François, directeur

L'Union des Villes et Communes de Wallonie asbl

14, rue de l'Etoile, 5000 Namur

Michèle Boverie, secrétaire générale
T 081 240 611

Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw

Bischoffsheimlaan 1-8, 1000 Brussel

Kris Snijkers, algemeen directeur VVSG

